

פרוטוקול מס' 252

מישיבת ועדת הכנסת, כ"ג אלול תשל"ג

20 בספטמבר 1973, בשעה 13.00

נכחו:

חברי הועדה:

- א. אנקוריון - יו"ר
- א. יפה
- י. נחושטן
- מ. נסים
- צ. צימרמן
- א. רוזיאל-נאור

מוזמנים:

- א. בר-זכאי - יועץ משפטי לועדה
- ש. יעקובסון - סגן-מזכיר הכנסת

מזכירת הועדה:

מ. ברפי

רשמה:

א. אשמך

סדר-היום:

1. קביעת הועדה שתדון בחוק יסוד: זכויות האדם והאזרח
2. הודעה בדבר שיחת טלפון של חברי הכנסת בגימלאות
3. דיון בהצעות יו"ר הכנסת לתיקון פרק השאילתות בתקנון

- 725 -

(ויגבא כ"ג 1.10.73)

1. קביעת הועדה שתדון בחוק-יסוד: זכויות האדם והאזרח

ה"ר א. א. אנקורי: אני פותח את הישיבה.

אקרא את מכתבו של פר לורך מיום 17.9.1973:
"באתי להודיעך, כי בישיבת הכנסת היום הוחלט להטיל על ועדת הכנסת לקבוע את הועדה שתדון בהצעת חה כ.ב. הלוי: חוק יסוד: זכויות האדם והאזרח".
אני חושב שמוכן מאליו שהדיון צריך להיות בוועדת החוקה, חוק ומשפט.

נחושתי: הוקמה ועדת מישנה במיוחד לצורך הדיון והכנת החוק לזכויות האדם והאזרח. ועדה זו לא הוקמה על ידי ועדת החוקה, אלא על ידי הכנסת. צריך לבדוק את הדבר בדברי-הכנסת. אני מציע להעביר את הדיון לוועדה שהכינה את החוק.

א. יפה: כולנו מעונינים שהחוק יעבור לוועדה, כדי שתהיה המשכיות. אני לא בטוח אם בכנסת הבאה תוקם ועדת מישנה כזו שהיתה, ואילו ועדת החוקה היא ועדה סטטוטורית. אפשר להחליט שהדיון יעבור לוועדת החוקה, או לוועדת-מישנה מיוחדת לענין זה אם תקום ועדה כזאת. אני רוצה להיות בטוח שהענין יעבור לביצוע.

נחושתי: המדובר הוא לא בהצעת חוק, אלא בהצעה דחופה לסדר היום. בכנסת השביעית יש ועדת מישנה לענין זה.

צ. צימרמן: אני מציע להעביר את הדיון לוועדה שטיפלה בחוק זה והביאה אותו לפני הכנסת + אם זו ועדת חוקה, חוק ומשפט ואם זו ועדת-מישנה מיוחדת.

ה"ר א. א. אנקורי: אנחנו צריכים לומר דברים ברורים ליושב-ראש הכנסת ולמזכיר הכנסת.

ועדת המישנה טיפלה בחוק, וכאשר גמרה את דיונה העבירה את הענין לוועדת החוקה. אחת הקובלנות של חה כ הלוי היתה שהועדה עיכבה את החוק כל כך הרבה זמן - ועדת החוקה. אני מציע שהדיון בחוק זה יתקיים בוועדת החוקה, חוק ומשפט. אם לא נעביר עכשיו את הדיון לוועדת החוקה, תטפל הכנסת הבאה בנושא זה. אני מציע להעביר את הדיון לוועדת החוקה, חוק ומשפט, ואם תטפל בזה ישירות או על ידי ועדת-מישנה - זה כבר ענינה.

א. יפה: כאשר חה"כ ח. צדוק הגיש את הצעתו בכנסת, הוא דיבר במפורש על ועדת החוקה, והכנסת הצביעה על הצעתו של חה"כ צדוק.

ה"ר א. א. אנקורי: אני מעמיד להצבעה את ההצעות השונות.

ה צ ב ע ה

ההצעה להעביר את הדיון לוועדת המישנה, לא נתקבלה
ההצעה להעביר את הדיון לוועדת החוקה, חוק ומשפט, לא נתקבלה
הצעת חה כ צימרמן להעביר את הדיון לוועדה שטיפלה בענין, לא נתקבלה

לא נתקבלה שום הצעה. ההחלטה נדחית.

א. יפה: אני מציע להחזיר את הענין למזכיר הכנסת, ולבקשו לבדוק מה כתוב בהתלטת הכנסת.

נחושתי: אני מבקש מהיושב ראש שיעמיד שוב את הצעתו להצבעה.

ה"ר א. א. אנקורי: אני מעמיד להצבעה את ההצעה להעביר את הדיון בחוק יסוד: זכויות האדם והאזרח לוועדת החוקה, חוק ומשפט.

ה צ ב ע ה

ההצעה נתקבלה

2. הודעה בדבר שיחות טלפון של חברי-הכנסת בגימלאות

היו"ר א. אנקוריון: "בתקנון הכנסת, בעמוד 144, בסעיף 29 נאמר: (א) חבר הכנסת לשעבר הזכאי לקיצבה לפי החלטה זו זכאי לטלפון בדירתו, והוא יותקן על חשבון אוצר המדינה. (ב) מי שזכאי לטלפון לפי סעיף קטן (א) לא יחוייב בתשלום בעד מספר שיחות טלפוניות כפי שתקבע ועדת הכנסת בהודעה".

העירה לי מזכירת הוועדה, שועדת הכנסת צריכה להודיע על מספר השיחות שזכאי להן חבר הכנסת בגימלאות. אני מציע: מי שזכאי לטלפון לפי סעיף קטן (א) של 29, לא יחוייב בתשלום בעד מספר שיחות טלפוניות בדומה למספר השיחות הטלפוניות החופשיות שנקבעו לחברי הכנסת.

התקבלה ההצעה

3. דיון בהצעות יו"ר הכנסת לתיקון פרק השאלות בתקנון

היו"ר א. אנקוריון: אנחנו ממשיכים בדיון בסעיף 38(ב). סעיף קטן 4 השארנו להתיר עצויות בסיעות.

סעיף 5: "חזרה על שאלתה בנושא דומה או זהה שניתנה עליה תשובה לשאלתה תוך ארבעה שבועות שקדמו להגשת השאלתה, או שהשר הנשאל סרב להשיב עליה". זה סעיף חדש.

צ. צימרמן:

בחידוש זה יש אנאלוגיה לנוהג בהצעות חוק והצעות לסדר. אבל מה שיפה לגבי הצעות חוק והצעות לסדר, אין לו הצדקה לגבי שאלות. ראשית, גם לפני התיקונים יכול היה שר להשיב לכמה שאלות בבת אחת. שנית, הוא יכול להשיב בתוך תקופה די ארוכה. שלישית, הוא יכול לענות: שום דבר לא השתנה, ראה תשובתי לשאלתה זו וזו. יכול להיות שבמשך שבוע חל שינוי בעניין מסוים, ואפשר לעורר מחדש שאלה. זה לא כל כך מכביד ולא כל כך גוזל זמנה של הכנסת אם שואלים שוב אותה שאלתה בתקופה של 4 שבועות. אם לא ירצה השר להשיב שוב, יכול להגיד: כבר עניתי. ובמיוחד אין הצדקה לחידוש כזה לאחר שהשר לא יהיה חייב לענות על כל השאלות מעל במת הכנסת, יוכל גם לענות בכתב. אדוני, ראה תשובתי לשאלתה זו וזו.

על הקביעה שהנושא הוא זהה או דומה צריך יהיה לתת אפשרות ערעור לוועדת הכנסת. כל העניין הזה רק יסבך אותנו. אני מציע למחוק את הסעיף הזה.

י. נחושתן:

אני תומך בהצעה של חה"כ צימרמן. בקשר להצעות חוק יש סייג: אלא אם קבע יושב-ראש הכנסת שהדבר אקטואלי. כאן האיסור הוא מוחלט, לאיש אין סמכות לאשר שאלתה בנושא דומה. בצורה כזאת בודאי שאין הצדקה לתיקון. יש כאן אלמנט נוסף "או שהשר הנשאל סרב להשיב עליה". מתי יכול השר לסרב להשיב?

ש. יעקובסון:

לפי סעיף 44, בענייני בטחון או בעניינים שפוגעים במדינה.

י. נחושתן:

אפשר לכתוב בסעיף זה: או שהשר הנשאל סרב להשיב עליה לפי תקנה 44.

תמיד יש לשר אפשרות להגיד: כבר השבתי ביום זה וזה. ולא רק תוך 4 שבועות, גם תוך 4 חודשים. קביעת תקופה של 4 שבועות היא מיותרת. כל העניין לא שווה את המאמץ, אף שר לא יישע מזה וגם הכנסת לא תוושע מהוראה כזאת. לא הרבה פעמים קורה שמישהו מגיש שאלתה לאחר שכבר הוגשה שאלתה זהה. אנחנו צריכים לתקן דברים שהם באמת חשובים. אם אין זו תופעה שכיחה, מוטב לא לטפל בעניין זה.

ה"ר א. אנקורי:

נדמה לי שסעיף 44, שמרחיב את סעיף 41 הקודם, הוא היחיד שדן בסרוב השר להשיב. אם נסכים עקרונית לסעיף שאנחנו דנים בו, נוכל להוסיף: שהשר הנשאל סרב להשיב בהתאם לאמור בתקנה 44. מה בדיוק ייאמר ב-44, על כך עוד נחליט כשנגיע לזה. זו תקנה חדשה, ואני תומך בה. אנחנו רוצים להחיות את השאילתות. אם שבעה חברי כנסת חוזרים על אותה שאילתה -

נחושטין:

סעיף 5 אינו מונע "עליה על העגלה". כאן נאמר שאסור לחזור על השאלה לאחר שכבר ניתנה תשובה.

ה"ר א. אנקורי:

הייתי אפילו מרחיב את התקנה בקשר לריבוי שאילתות באותו ענין. מי ששאל ראשון - שאל.

נחושטין:

איך יכול אדם לדעת שכבר שאלו שאילתה כזאת?

ש. יעקבסון:

יש חבר כנסת אחד שלפניו שהוא מגיש שאילתה, הוא שואל אם לא הוגשה כבר שאילתה בענין זה.

ה"ר א. אנקורי:

היושב-ראש יודיע לשואל שכבר רשומה שאילתה כזאת. שאילתה שונה מהצעה לסדר-היום, שבה מופיע חבר

הכנסת ומציג ענין.

נחושטין:

אנחנו דנים על מה שלא תכיל השאילתה, ולא אם להגיש שאילתה.

ה"ר א. אנקורי:

אני מציע להגיד - לא במסגרת סעיף זה - שאין להגיש שאילתה על ענין שכבר הוגשה עליו שאילתה.

אני מגן על סעיף 5. אם הוגשה שאילתה וניתנה תשובה, צריך לעבור פרק זמן מתקבל על הדעת, אולי אפילו יותר מ-4 שבועות, עד שאפשר להגיש שאילתה בנושא דומה. זה רק יוסיף כבוד לשאילתות.

צ. צימרמן:

גם ניתנה תשובה, לעתים החשובה לא מספקת והשואל רוצה ללחוץ על השר בשאלה נוספת. מדוע להפריע? אם השר נתן תשובה שסיפקה את השואל, יכולה להתעורר מחשבה אצל חבר כנסת אחר, ובעקבות השאילתה והתשובה הוא רוצה להציג שאלה אחרת. אנחנו רוצים לעשות את המוסד הפקלמנטרי הזה יותר חי ומענין, רוצים להקטין את המעמסה על ידי כך שלא על כל שאילתה צריך יהיה לענות מעל הדוכן, - אפשר לנהוג בדרך ליברליות במוסד הזה. בעצם ניסוח השאילתה אפשר ללחוץ על השר, עקב תשובה שהוא השיב. כל היופי של השאילתה בפרלמנט הבריטי היא בניסוח העוקצני. מדוע אנחנו צריכים להמית את המשחק הפרלמנטרי הזה?

ה"ר א. אנקורי:

בענין זה יש שתי דעות. לא נצביע. אני מציע שנסתפק בכך שנרשום שתי גירסות.

נחושטין:

מדוע לא להצביע? מפני שהרכב היום שונה? עד כה הצבענו.

ה"ר א. אנקורי:

זהו נייר עבודה. רק מקרה הוא שחברי לא באו היום לישיבה.

צ. צימרמן:

תוכל להפוך את ההחלטה בישיבה הבאה.

נחושטין:

סעיף זה נותן אפשרות לשר להתחמק מתשובה. ואם התחמק השר, אינני יכול לחזור על השאלה.

ה"ר א. אנקורי:

הבעתי דעתי. לא נשכנע זה את זה. אני מציע שנרשום שתי גירסות: להכניס סעיף 5, לא להכניס סעיף 5.

מ. נסים:

אם היו הצבעות - נמשיך להצביע. אם לא היו - לא צריך להצביע.

ה"ר א. אנקורי:

לא היתה הצבעה של רוב.

אני מציע למחוק את המילה "דומה". היא מרחיבה יותר מדי.

צ. צימרמן:

ישאר כל הסעיף פתוח לדיון נוסף. אילו יכולנו להתאחד על העקרון, אולי הייתי מוסך למחוק את

היו"ר א. אנקוריון:

המילה "דומה".

אנחנו רושמים שתי גירסות לגבי סעיף 5.

סעיף 6: "פגיעה בכבוד הכנסת או במוסר המקובל".

סעיף זה היה בתקנון, איך כאן חידוש.

י. נחושטין:

מדוע מדובר רק על כבוד הכנסת? האם מותר לפגוע בכבוד נשיא המדינה, בכבוד ראש הממשלה או בכבוד כל

נושא משרה?

אם תישאל שאלה עניינית בקשר לנשיא המדינה, הוא אינו מוגן. מותר לשאול. אני מציע לא לשנות סעיף זה.

היו"ר א. אנקוריון:

הוא ישנו בתקנון הקיים ולא עורר בעיות. אולי אפשר גם לשאוף מה זה המוסר המקובל.

את מי אפשר לשאול בעניין נשיא המדינה? זה לא בתחום הסמכויות והתפקידים של שום שר.

ש. יעקובסון:

אני זוכר שהיה מקרה בכנסת שסיעת רק"ח שאלה את שר הבטחון על "שחיטה" שצהל ערך בכפר בלבנון.

י. נחושטין:

אילו היה זה במסגרת של שאילתה, הייתה זאת שאילתה שפוגעת בכבוד צהל.

בסעיף 2 מדובר על "חריצת משפט, כינוי או ביטוי מעליב".

היו"ר א. אנקוריון:

אם זה נכון, זה לא "ביטוי מעליב". מי קובע אם זה נכון?

י. נחושטין:

אי אפשר שבכלל אסור יהיה לנגוע בשאילתה בעניין שקשור בצהל. אני מציע לאשר סעיף 6.

היו"ר א. אנקוריון:

ליושב-ראש הכנסת יש סמכות לבקש לנסח את השאילתה בצורה אחרת, אם היא מנוסחת בצורה פוגעת.

צ. צימרמן:

אני מציע להרחיב: פגיעה בכבוד הכנסת ובכבוד המדינה, או במוסר המקובל.

י. נחושטין:

אני מתנגד. "המדינה" - יש מפרשים: הממשלה.

פ. נסים:

הרחבת הסעיף פרושה צמצום השאילתות.

היו"ר א. אנקוריון:

אפשר למחוק את סעיף 6. סעיף כזה לא מוסיף כבוד לכנסת. אפשר לסמוך על השכל-הישר של חברי הכנסת ועל יושב-ראש הכנסת שיעמוד על המשמר.

צ. צימרמן:

לא היה שימוש לרעה בסעיף זה. נשאר אותו.

היו"ר א. אנקוריון:

אם מדובר רק על כבוד הכנסת, מוטב להוציא את הסעיף בכלל.

י. נחושטין:

אני מציע לכתוב בסעיף 6: פגיעה בכבוד המדינה או הכנסת, או במוסר המקובל.

היו"ר א. אנקוריון:

ההצעה התקבלה

אני עומד על דעתי שיש למחוק סעיף 6.

צ. צימרמן:

היו"ר א. א. אנקוריון: נעבור לסעיף 38(ג): "האמור בפיסקאות (א) ו-(ב) חל גם על חשבת השר לשאילתות. פירוש הדבר, השר צריך לענות בקצרה, וגם השר בתשובתו אסור לו לפגוע, להעליב, לחרוץ משפט. כל ההגבלות חלות גם על חשבת השר.

א. יפה: אבל הרי היושב-ראש לא קורא את חשבת השר לפני שהיא נשמעת בכנסת.

ש. יעקובסון: יו"ר הכנסת מציע, שתשובת השר לשאילתה תימסר לידי 24 שעות לפני מתן התשובה.

א. בר-זכאי: בסעיפים שעברנו עליהם יש כמה דברים שאינם הולמים תשובה של שר. צריך לומר: האמור בפיסקאות (א) ו-(ב), בשינויים המחוייבים, חל גם על חשבת השר לשאילתות.

היו"ר א. א. אנקוריון: נתקן ונוסיף בסעיף (ג): "האמור בפיסקאות (א) ו-(ב), בשינויים המחוייבים, חל גם על חשבת השר לשאילתות.

סעיף 38(ד): "השאילתה תחתם ע"י השואל ותוגש ליו"ר הכנסת בשלושה עותקים; והוא יעבירנה אל השר שאליו היא מופנית, אם לא ראה אותה כפסולה לפי התקנון, לפי התקדימים או מטעמים אחרים. זה היה בסעיף 40(א).

נחושטין: יש כאן חידוש: "מטעמים אחרים".

היו"ר א. א. אנקוריון: גם אני אינני מביין כוונת מילים אלו, נבקש מיו"ר הכנסת להסביר לנו מה כוונתו במלים "מטעמים אחרים".

צ. צימרמן: אני מציע למחוק מלים אלו. אם יבוא הסבר שישכנע אותנו, נוכל להחזיר אותן.

היו"ר א. א. אנקוריון: אני מקבל את ההצעה של חה"כ צימרמן.

נחושטין: בסעיף 40(א) בתקנון כתוב היה "שאילתה שהעביר יושב-ראש הכנסת כשרה לפי סעיף 38". משפט זה אינו מופיע בהצעה שלפנינו. הכוונה היתה, שאם יו"ר הכנסת העביר שאילתה, חייבים להשיב עליה. הפוסק האחרון בענין זה הוא יו"ר הכנסת, ולא השר.

ש. יעקובסון: היו מקרים ששרים ערערו על קביעת יו"ר הכנסת והחזירו שאילתה בנימוק שאינה תורמת סעיף 38.

היו"ר א. א. אנקוריון: בפלוגתא זאת קובע יושב-ראש הכנסת. אינני מתנגד להוסיף את המלים שהיו בתקנון.

מ. ניסים: אני מציע למחוק את המלים "לפי התקדימים". סעיף 38(ב) כולל שורה של איסורים והגבלות, וכל ניסיון להכניס כאן ענין של תקדימים, יצמצם אפשרות לשאילתות.

היו"ר א. א. אנקוריון: יש תקנון ויש תקדימים, שהם פירושים של התקנון או נכנסים בחלל שנמצא בתקנון. לו היה בזה חידוש, אין בזה חידוש. אין צורך לצמצם את הסמכות של יו"ר הכנסת לפסול שאילתות. אבל

א. רוזיאל-נאור: אם נעשה פעם עוול, כאילו מותר כבר לחזור עליו: יש תקדים.

היו"ר א. א. אנקוריון: אם יש התנגדות, נמחק "לפי תקדימים". נכתוב: שאילתה שהעביר יו"ר הכנסת כשרה לפי סעיף 38 (א) ו-(ב). השר לא יכול לערער.

נחושטין: אני מציע לכתוב שהשאילתה כשרה לכל דבר, בלי לציין סעיפים. כלומר, היא לא פסולה.

היו"ר א. א. אנקוריון: אנחנו עוברים לסעיף 38(ה): "החליט היו"ר הכנסת לפסול שאילתה משום שלדעתו נושא שאילתה אינו ענין עובדתי, או שאינו בתחום תפקידיו של השר הנשאל, או משום אחת הסיבות המנויות בקעיף משנה (ב), יודיע על כך בכתב לשואל וינמק החלטתו. על החלטת היו"ר אין לערער.

י. נחושתן: הסעיף המקביל בתקנון הקיים הוא 40(ב) והוא נוסח בקצרה: "פקל יושב-ראש הכנסת את שאילתה, יודיע על כך בכתב, עם הנימוקים, לשואל. לא הגבילו את היו"ר הכנסת, לא אמרו מדוע פסל. פה רוצים להגביל אותו. אם הענין אינו בתחום תפקידיו של שר מסוים, אינני רואה בזה סיבה לפסול את שאילתה, זה בוודאי נוגע לשר אחר. צריך להעביר את שאילתה או לשר המתאים או לראש-הממשלה, והוא יחלק את העבודה בין השרים. אני מציע לצמצם ולקבל את הנוסח שהיה: החליט יושב-ראש הכנסת לפסול שאילתה, יודיע על כך בכתב לשואל וינמק החלטתו.

בסיפא, במקום "על החלטת היו"ר אין לערער", אני מציע: יש זכות ערעור בפני ועדת הכנסת, והחלטתה תהיה סופית. ערעורים בעניני הצעות לסדר היום מגישים לוועדת הכנסת. אין סיבה שלא יהיה דין דומה לשאילתות.

אני מציע לנסח כך את הסעיף כולו: החליט היו"ר הכנסת לפסול שאילתה, יודיע על כך בכתב לשואל וינמק החלטתו. על החלטתו של היו"ר הכנסת יש זכות ערעור בפני ועדת הכנסת.

היו"ר א. א. אנקוריון: אני מקבל את החלק הראשון בהצעתך. אינני מסכים שתהיה זכות ערעור. אי אפשר להשוות הצעה לסדר היום לשאילתה. גם מבחינת הכמות אין השוואה.

י. נחושתן: מר יעקובסון אומר שערעור יכול להיות בפני היו"ר והסגנים.

היו"ר א. א. אנקוריון: אינני מקבל הצעה זאת. מסרנו פונקציות מסוימות ליו"ר עם הסגנים, אבל שזה יהיה מוסד לערעורים על החלטת היו"ר - אינני מקבל.

י. נחושתן: לא ערעור על החלטה של היו"ר, אלא אם ראה היו"ר הכנסת מקום לפסול שאילתה, יביא את הענין להכרעה של היו"ר עם הסגנים.

היו"ר א. א. אנקוריון: נרשום שתי גירסות בענין זה.

א. יפה: סעיף (ה) יהיה כפי שהציע חה"כ נחושתן, וענין ערעורים אפשר להכניס ב-(ו). נמחק את המשפט "רשאי השואל... הראשון ב-(ו), ונתחיל

היו"ר א. א. אנקוריון: אני מתנגד לכל ערעור. אם בכלל ערעור, רק לפני ועדת הכנסת. אבל אני מתנגד גם לזה, זה עלול לסתום את הועדה, היא תעסוק רק בערעורים בעניני שאילתות. ערעורים בענין הצעות לסדר היום תופסים אצלנו זמן לא מועט, אבל אי אפשר להשוות שאילתה להצעה לסדר היום. נרשום שתי גירסות.

38(ו): "פסל היו"ר שאילתה לפי תקדימים, או מטעמים אחרים, רשאי השואל לערער על החלטת היו"ר לפני ועדת הכנסת והחלטתה תהיה סופית. ערעור כאמור יוגש לוועדת הכנסת באמצעות היו"ר הכנסת."

"תקדימים" ו"מטעמים אחרים" - כבר מחקנו. גירסה אחת אומרת למחוק ב-(ה) את המלים "על החלטת היו"ר אין לערער", ולהתחיל סעיף (ו) במלים "רשאי השואל לערער" - כלומר יש ערעור לוועדת הכנסת על החלטת היו"ר הכנסת לפסול שאילתה. לפי גירסה שניה - אין ערעור.

38(ז): "על אף האמור בסעיפי משנה (ד) (ה) (ו) רשאי היו"ר הכנסת לחזור בו מפסילתה או מאישורה של שאילתה, גם לאחר שפסלה או אישרה. החליט היו"ר לחזור בו מאישורה של שאילתה, יחולו על החלטתו הוראות הפיסקאות (ה) (ו) דלעיל."

(ד) ו-(ו) מיותרים כאן.

י. נחושחן:

היו"ר א. אנקוריון: אני מציע למחוק את הסעיף כולו. אם יו"ר הכנסת פוסל שאילתה, מובן שהוא יכול לחזור בו. מצד שני, לא נראה לי שהוא יכול לחזור בו מאישורה של שאילתה.

38(ח): "שאילתות שהועברו לשרים הנשאלים יסומנו בשמות השואלים ובמספרים, לפי סדר קבלתן על ידי יו"ר הכנסת".
לסעיף (ח) אין התנגדות.

הישיבה ננעלה בשעה 14.30.